

Primavera d'hivern

El llibre, tot i ser irregular, és una bona proposta introspectiva sobre els dubtes, les angoixes i els bons propòsits dels perfils humans.

Guillem Frontera. *Un cor massa madur*. "El Balanci". Edicions 62. Barcelona, 1993.

Guillem Frontera reapareix a la vida literària amb un tema recurrent en la seua obra com a fons d'*Un cor massa madur*: la societat mallorquina, la voluntat de la burgesia nascuda de la postguerra de conservar l'aura de l'antiga aristocràcia, i les transformacions socials derivades de la degradació del món rural.

Els joves rebels de les primeres novel·les han crescut i oblidat els vells ideals. La pa-

rella protagonista, no obstant, ha tingut una evolució diferent. El narrador, en la seua maduresa, ha decidit allunyar-se del ritme de la vida urbana convencional i dur una vida ascètica.

La novel·la s'inicia amb l'aparició de Teresa —l'amor de la seua vida— després de vint anys, fet que capgira els seus projectes i determina les seues reflexions al voltant del rumb de les seues relacions. Tots dos es troben en un moment d'inflexió, en què es plantegen com afrontar amb dignitat la seua vida per tal de ser-ne els directors de l'orquestra i no

simples titelles. D'ací la proposta d'ella de ser tots dos còmplices en la lluita per la supervivència. Aquesta aliança els conduirà al ressorgiment de l'ardor amorós, en un intent de bastir un pont amb el passat i vèncer el pas del temps. Aquest punt de plenitud només funciona en el marc idíl·lic, rural, però és interromput en el moment que ella ha de reprendre la relació amb la seua filla.

A partir d'aquest moment sembla que l'autor no sap com continuar i la ficció s'esfilargarsa, perd el sentit de l'orientació, es carrega amb tints me-

lodramàtics (enrabiada del protagonista que acaba en un tuguri *sado*, idil·li amb la filla de l'enamorada...) per concloure amb un final feliç que desdii de la coherència del començament de la novel·la.

El llibre, tot i ser irregular, és una bona proposta d'introspecció sobre els dubtes, les angoixes i bons propòsits dels perfils humans des dels quarantins escèptics que van intentar canviar el món en la seua joventut. També és atractiva la descripció lírica del paisatge que sovint actua com a correlat intensificador de l'atmosfera narrativa. **Francesc Calafat**